

[Arne Melchior]

vil gerne erindre om – jeg har undersøgt det i mellemtiden, jeg er ikke noget omvændende leksikon – at kvalitet kan betyde to ting ifølge samtlige ordbøger, inklusive den store og den latinske og alle mulige andre. Det kan dels betyde »beskaffenhed«, dels kan det betyde »hvordan«. Altså det er et spørgsmål om, hvordan en ting er.

Jeg ved godt, at vi i daglig tale misbruger ordet »kvalitet« i betydningen »god kvalitet«. Kulturministeren mener altså, at der skal anlægges et kvalitetskriterium. Jeg skal ikke nægte, at der er forskel på skidt og kanel, og at der er forskel på god kvalitet, god kunst, og dårlig kvalitet, dårlig kunst. Men så siger jeg også stop. Gud fri mig for at skulle være den, der afgør, hvor grænsen går. Jeg vil heller ikke acceptere, at kulturministeren skulle være en sådan kvalitetsdommer. Det var bl.a. det, jeg brugte en del af min taletid til at sige, nemlig at vi ikke vil have nogen kulturpave, for sæt vi engang fik en person på kulturministerposten, der havde en anden smag end den nuværende kulturminister, så var det nogle andre grænser, der skulle drages. Jeg frakender nogen person eller noget råd at kunne sige, at dette er bedre kvalitet end dette.

Jeg er selvfølgelig totalt uenig med hr. La-waetz, der vil have, at flertallet skal bestemme. Flertallet kan bestemme, om man vil støtte malerkunst, teaterkunst og andre kunstformer, men ikke eksakt til hvilke ting. Vi har i loven om Statens Kunstfond og den rotation, der foregår dér, og den autoritet, der ligger hos disse mennesker, det bedst mulige, men selv deres dom kan ikke være absolut gyldig. Nu har vi fået et citat af hr. La-waetz om smag. Vi kender jo også den om, at om smag kan man ikke diskutere, men det er det eneste, man i virkeligheden kan. Man kan aldrig blive enig om det, og det kan man altså heller ikke om kvalitet.

Jeg synes, det er farligt, at ministeren vil påpege, at hun og denne regering og de og de bibliotekarer fører den rigtige kvalitets-kurs, for det ved de ikke noget om. Vi så det meget stærkt, da dér blev talt om musik kontra muzak. Ministeren har altså fra folketin-gets talerstol og i kraft af sit embedes autori-tet meddelt, at muzak er dårlig kvalitet. Det frakender jeg ministeren evner til og mulig-hed for at erklære. Jeg er overbevist om, men jeg er altså heller ikke dommer i det, at der

er nedlagt et stort arbejde for at præstere kvalitet inden for den art, og folkelig kunst, populær kunst, ja, rent ud sagt pop, kan væ-re af meget høj kvalitet.

Der er altså nogle mennesker, der ønsker hvert kvarter eller et kvarter af en time eller to kvarter af en arbejdstime at have dette, og jeg er sikker på, at det er måske halvdelen af befolkningen, og de vil benægte ministerens ret til at underkende deres kvalitetssans i for-hold til den kvalitetssans, ministeren selv har. Jeg vil benægte, at den slags oplevelser lukker af for andre oplevelser af den art, kul-turministeren gerne vil fylde autoriseret ned i folk. Bibliotekerne udlåner jo også tegnese-riehæfter. Hvor er så kvalitetskriteriet henne? Hvilke tegneseriehæfter skal der ligge og hvilke ikke? Det skal politikerne ikke be-STEMME, og det skal kulturministeriet ikke bestemme.

Jeg mener, det er meget vigtigt, at kultur-ministeren retter sig selv på disse punkter og erklærer, at hun ikke ønsker at lege kulturpa-ve, end ikke i det små.

Wilhelm (VS):

Jeg skal først beklage, at jeg ikke kunne være her, da ministeren havde sin svarrunde. Det skyldes et møde i retsudvalget, der oven i købet havde vores eget forslag om indvan-drenes retsstilling på dagsordenen.

Men jeg har fået refereret svaret, og jeg takker for bemærkningerne om idrætspoliti-ken, løftet om en større debat om det og og-så om, at forskningen om idrætsforhold ikke kun skulle dreje sig om det snævert medicin-ske, som jeg var inde på.

Jeg gemte fra første runde nogle ting på det konkrete område, og dér er det jo den stående problemstilling, hvor pengene skal komme fra. Ministeren starter sin redegørelse med at sige, at der er jo ingen penge, og det skal man heller ikke forvente at der er, men vi har måske skåret mindre her end andre steder, og det kan vel endda diskuteres.

En lang række ordførere, specielt selvføl-gelig fra højre side, har været inde på det med, at der ikke er penge til mere her. Jeg satte mig i går for at prøve at kigge på: hvis man nu til det her vigtige område, som alle foregiver at det er, havde de samme 200 mill. kr., som man i disse dage sidder et andet sted i huset og forhandler om at ødsle bort